

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 27 юни 2023 г.
(OR. en)

11107/23

Междуетноститутуционално досие:
2023/0214(NLE)

FISC 143
ECOFIN 654

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	26 юни 2023 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2023) 342 final
Относно:	Предложение за РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 по отношение на срока на разрешението и обхвата на специалната мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, предприета от Италия

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2023) 342 final.

Приложение: COM(2023) 342 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 26.6.2023 г.
COM(2023) 342 final

2023/0214 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 по отношение на срока на разрешението и обхвата на специалната мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, предприета от Италия

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

В съответствие с член 395, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност¹ („Директивата за ДДС“) Съветът, действащ с единодушие по предложение на Комисията, може да упълномощи всяка държава членка да прилага специални мерки за дерогация от разпоредбите на посочената директива, за да се опрости процедурата за събиране на ДДС или да се предотвратят определени форми на избягване на данъци и отклонение от данъчно облагане.

С писмо, заведено в Комисията на 26 септември 2022 г., Италианската република поиска разрешение да продължи да прилага дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС по отношение на изискванията за плащане и фактуриране на ДДС за доставките на стоки и услуги за органи на публичната власт, на дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, както и на списък на дружествата, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата.

С писмо, заведено в Комисията на 8 май 2023 г., Италия измени искането си, като поиска обхватът на разрешението да бъде намален от 1 юли 2025 г. до доставките на стоки и услуги, извършвани до публични органи и до дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт. В съответствие с член 395, параграф 2 от Директивата за ДДС, с писмо от 11 май 2023 г. Комисията информира останалите държави членки за отправеното от Италианската република искане. С писмо от 12 май 2023 г. Комисията съобщи на Италианската република, че разполага с пълната информация, необходима за разглеждане на искането.

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

След въвеждането на система от статистически проверки Италия установи, че се извършват значителни измами с ДДС по отношение на доставките на стоки и услуги за органи на публичната власт. За да се преустановят тези практики, през 2014 г. Италия поиска дължимият ДДС за доставките за органи на публичната власт да не се плаща на доставчика, а по отделна блокирана банкова сметка на данъчните органи. Този механизъм обикновено се нарича механизъм за разделно плащане, тъй като плащането, което обикновено се превежда изцяло от клиента на доставчика (възнаграждение за доставката плюс ДДС), се разделя на: i) от една страна, възнаграждението, което се заплаща на доставчика на стоките или услугите; и ii) от друга страна, дължимият ДДС, който се плаща по блокирана банкова сметка на данъчните органи.

С Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401² на Съвета дерогацията бе разрешена за периода до 31 декември 2017 г. С това решение се предостави разрешение на Италия да ползва дерогация от член 206 от Директивата за ДДС по отношение на плащането на ДДС и от член 226 от същата директива по отношение на правилата за фактуриране.

Италия поиска дерогацията за ограничен период от време, който да ѝ позволи да организира и въведе подходящи мерки на политиката за контрол и да извлече максимална полза от наличните чрез електронното фактуриране данни. Въвеждането на задължение за електронно фактуриране при доставките за органите на публичната власт, което дава възможност за контрол в реално време на отделните сделки и на

¹ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

² ОВ L 217, 18.8.2015 г., стр. 7—8.

точните суми на ДДС, които органите на публичната власт дължат за своите покупки, би трябвало да даде възможност на Италия да извършва одит на съответния сектор посредством конвенционални техники за контрол, без да е необходима дерогация от Директивата за ДДС, за да приложи мярката за разделно плащане.

Според представената от Италия информация с въвеждането на електронно фактуриране при доставките за органите на публичната власт данъчните органи са получили значителна информация за потока на фактурите, което е дало възможност за извършване на контрол на сделките и на съответните суми на ДДС. Друг елемент на ефективната система за контрол обаче — задължението за предаване на данъчните органи на данни за всички издадени и получени фактури — е въведен едва от 1 януари 2017 г. Необходимо е повече време, за да стане тази мярка ефективна и действително да стимулира данъкоплатците да подобрят спазването на данъчните си задължения. Ето защо Италия поиска да се удължи дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС за доставките за органите на публичната власт.

Освен това Италия установи случаи на отклонение от данъчно облагане в сектора на доставките за контролирани от органи на публичната власт дружества и за малка група от 40 дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата. С цел борба с отклонението от данъчно облагане и гарантиране на това, че няма да има допълнителни загуби на ДДС за публичните приходи, Италия поиска да се разшири обхватът на дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС, за да се включат доставките на стоки и услуги за горепосочените субекти, които Италия е счела за толкова надеждни, колкото и органите на публичната власт. Тези субекти са дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, и списък от около 40 дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата, като общият им брой възлиза на около 2400 дружества. Италия очакваше, че разширяването на обхвата на мярката за разделно плащане, така че да бъдат включени посочените дружества, ще спомогне за справянето с проблема с отклонението от данъчно облагане под формата на неплащане на ДДС от доставчиците на съответните субекти и следователно ще увеличи приходите от ДДС.

С Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784³ на Съвета удължаването на дерогацията с нейния разширен обхват бе разрешено за периода до 30 юни 2020 г. С Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1105⁴ на Съвета срокът на дерогацията беше удължен допълнително до 30 юни 2023 г.

Механизмът за разделно плащане е част от пакет от мерки, въведени от Италия за борба с данъчните измами и отклонението от данъчно облагане. Този пакет от мерки включва наред с другото електронно фактуриране и електронното предаване на данни относно ежедневно начисляваните суми. Електронното фактуриране беше въведено от 1 юли 2018 г. по отношение на някои сектори и от 1 януари 2019 г. стана общоприложимо. Това задължение беше разрешено с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета⁵. Електронното предаване на данни за ежедневно начисляваните суми изисква от данъкоплатците, които се занимават с търговия на дребно и подобни дейности (които не включват задължения за фактуриране), да съхраняват данните за всекидневно начисляваните суми и в електронен формат, както и

³ ОВ L 118, 6.5.2017 г., стр. 17.

⁴ ОВ L 242, 28.7.2020 г., стр. 4.

⁵ Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета от 16 април 2018 година за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 99, 19.4.2018 г., стр. 14—15).

да ги предават по електронен път на *Agenzia delle Entrate*. Последното задължение стана приложимо на 1 януари 2020 г., а за данькоплатците с оборот над 400 000 EUR — на 1 юли 2019 г. Този пакет от мерки замени други мерки за контрол, като дава възможност на италианските данъчни органи за кръстосана проверка на различните операции, декларирани от операторите, и за наблюдение на техните плащания на ДДС. Последните законодателни промени въведоха задължение за незабавно предоставяне на данькоплатците на данните относно сделките с ДДС от електронни фактури, трансграничните сделки и електронно начисляваните суми, за да бъде опростено спазването на законодателството от тяхна страна. Това ще доведе до предварителното попълване на справки-декларации за ДДС от страна на *Agenzia delle Entrate* и до изготвянето на редовни оценки на ДДС, които данькоплатците могат да приемат или да допълват.

Съгласно съображение 7 от Решение 2017/784, след като тази система беше изцяло въведена, не би следвало да има нужда от допълнителна дерогация от Директива 2006/112/ЕО, за да се прилага мярката за разделно плащане. Въпреки това, както е отразено в съображение 8 от Решение 2020/1105, като се има предвид, че по това време тези мерки са били приложени наскоро, би било преждевременно да се направи пълна оценка на тяхната ефективност. Освен това, с оглед на трудностите, които Италия изпитваше поради пандемията от COVID-19, данъчно задължените лица бяха по-затруднени при прилагането на необходимите промени в своите системи за фактуриране, както и данъчните администрации — при адаптирането на своите системи за контрол и информационни технологии. Следователно премахването на мярката би могло да има значителни отрицателни последици в борбата срещу отклонението от данъчно облагане и събирането на ДДС, както и върху административните разходи за данъчно задължените лица. Поради тази причина разрешението за продължаване на прилагането на механизма за разделно плащане беше удължено до 30 юни 2023 г.

Въпреки това Италия смята, че механизмът за разделно плащане и задължителното електронно фактуриране са създали полезни взаимодействия, които са довели до значително намаляване на измамите с ДДС, и поради това следва да продължат да съществуват успоредно, като се има предвид, че разделното плащане е инструмент за предотвратяване на измами, докато електронното фактуриране е инструмент за разкриване на измами.

Според Италия ефективността на механизма за разделно плащане се състои в това, че този инструмент действа превантивно по отношение на случаите на отклонение от данъчно облагане, като по този начин се осигуряват по-големи приходи, отколкото при която и да е мярка, включваща дейност по последващ контрол. Независимо от това колко своевременно и незабавна може да бъде контролната дейност, последващите мерки невинаги могат да гарантират ефективното възстановяване на укрития данък. Въпреки че електронното фактуриране (или отчитането на данни от фактурите в случаите, когато електронното фактуриране не е задължително) е изключително ефективна мярка, след като проверката е извършена, възможно е лицето, укриващо данъци, да не разполага с необходимия финансов капацитет за плащане на дълга. Поради тази причина Италия твърди, че механизмът за разделно плащане е много ефективен инструмент, когато получателят спазва данъчното законодателство в по-висока степен от доставчика. Следователно Италия смята, че тези мерки са взаимно допълващи се, а не взаимозаменяеми.

Въпреки това, за да спази ангажмента си за постепенно премахване на тази мярка, с писмо, заведено в Комисията на 8 май 2023 г., Италия измени искането си да изключи

доставките на стоки и услуги за дружествата, изброени в индекса FTSE MIB на *Borsa Italiana* от обхвата на специалната мярка, считано от 1 юли 2025 г. Този срок ще позволи на данъчно задължените лица, засегнати от ограничаването на обхвата на дерогацията, да направят подходящи оперативни корекции, а на италианските органи — да наблюдават ефективността на мярката и адекватно да оценяват възможните алтернативни мерки.

Следва да се отбележи, че една от последиците от мярката за разделно плащане е фактът, че доставчиците като данъчно задължени лица не могат да приспадат платения за входящи ресурси ДДС от получения за извършените от тях доставки ДДС. Възможно е те да се окажат в постоянна кредитна позиция и да се наложи да поискат ефективно възстановяване на ДДС от страна на данъчната администрация. От друга страна, при определени условия Италия разрешава на тези доставчици да приспадат неполучения от своите клиенти ДДС от други данъчни задължения в Италия, като по този начин се намалява проблемът с паричните потоци, който в противен случай би могъл да възникне за предприятията — данъчно задължени лица в Италия. Според данните, предоставени от Италия, средното време за обработка на възстановяванията на ДДС през 2021 г. като цяло е било 68 дни, докато в исканията, отнасящи се до данъчно задължените лица в рамките на разделното плащане, средната продължителност е 63 дни.

С оглед на горепосоченото се предлага да се приеме искането на Италия за удължаване на срока на разрешението на дерогацията, но само до 30 юни 2026 г. (за разлика от 31 декември 2026 г., както беше поискано от Италия). Този срок следва да бъде достатъчен, за да се оцени ефективността на мерките, прилагани за намаляване на отклонението от данъчно облагане в съответните сектори. Освен това дотогава предприятията и данъчната администрация ще бъдат по-подготвени да предприемат необходимите адаптации в своите системи.

Предвид широкия обхват на дерогацията е важно да се гарантира необходимото проследяване в рамките на тази дерогация, и по-специално да се оцени въздействието на мярката върху равнището на измамите с ДДС и върху положението във връзка с възстановяването на ДДС за данъчно задължените лица, попадащи в обхвата на дерогацията. Поради това от Италия се изисква петнадесет месеца след влизането в сила на дерогацията да представи доклад относно процедурата по възстановяване на ДДС по отношение на положението на доставчиците (данъчно задължените лица), попадащи в обхвата на тази дерогация. По-специално докладът следва да съдържа статистически данни за средната продължителност на срока, необходим за ефективно възстановяване на ДДС на данъчно задължените лица, като в него следва да се посочат и конкретните проблеми, които може да са възникнали в този контекст. В този доклад следва също така да се посочват различните мерки, въведени за борба с отклонението от данъчно облагане за доставките, обхванати от дерогацията, датата на влизането им в сила, както и оценка на тяхната ефективност.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Дерогацията е в съответствие с действащите разпоредби в тази област на политиката.

На 8 декември 2022 г. Комисията прие предложение за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС в ерата на цифровите технологии⁶. Една от основните цели на предложението за борба с измамите с ДДС чрез прилагане на изисквания за цифрово отчитане въз основа на електронното

⁶ COM(2022) 701 final.

фактуриране. Тази реформа, след като бъде приета, ще позволи на държавите членки да въведат задължително електронно фактуриране, както прави понастоящем Италия, като същевременно премахнат необходимостта от искане за допълнителни дерогации от Директивата за ДДС за въвеждане на такива системи. Както беше посочено по-горе, докладването на данни на данъчната администрация чрез електронно фактуриране е — заедно с механизма за разделно плащане — част от пакета от мерки, приети от Италия за борба с измамите с ДДС.

С Решение за изпълнение (ЕС) 2019/310⁷ на Съвета на Полша бе дадено разрешение за сходна дерогация да прилага механизма за разделно плащане. Първоначално тази дерогация беше предоставена до 28 февруари 2022 г. и по-късно беше удължена до 28 февруари 2025 г.⁸ Полската система за разделно плащане включва доброволен и задължителен механизъм за разделно плащане. Тази система за задължително разделно плащане обхваща доставките на стоки и услуги, заплащани с електронни банкови преводи и извършвани между данъчно задължени лица в особено рискови области по отношение на измамите с ДДС, в които са установявани измами в продължение на години. В полската система за задължително разделно плащане банката играе ролята на посредник при разделянето и прехвърля сумата, заплатена от клиента, по съответните сметки на доставчика, т.е. данъчната основа — по обичайната сметка на търговеца, а размера на ДДС — по блокираната за целите на ДДС сметка на търговеца. Средствата по блокираната сметка за целите на ДДС са притежание на данъчно задълженото лице, но неговата възможност да разполага с тях е по принцип ограничена до плащането на дължимия ДДС на данъчните органи или до плащането на ДДС по фактури, получени от доставчици.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Правното основание е член 395 от Директивата за ДДС, съгласно който се предвижда, че Съветът, действащ с единодушие по предложение на Комисията, може да разреши на всяка държава членка да въведе специални мерки за дерогация от разпоредбите на посочената директива, за да се опрости процедурата по събиране на ДДС или за да се предотвратят определени форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Предвид разпоредбата от Директивата за ДДС, на която се основава, предложението е от изключителната компетентност на Европейския съюз. Съответно принципът на субсидиарност не се прилага.

• Пропорционалност

Решението се отнася до предоставяне на разрешение на държава членка по нейно искане и не представлява задължение.

⁷ Решение за изпълнение (ЕС) 2019/310 на Съвета от 18 февруари 2019 г. за предоставяне на разрешение на Полша да въведе специална мярка за дерогация от член 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 51, 22.2.2019 г., стр. 19).

⁸ Решение за изпълнение (ЕС) 2022/559 на Съвета от 5 април 2022 г. за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2019/310 във връзка с предоставеното на Полша разрешение да продължи да прилага специалната мярка за дерогация от член 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 108, 7.4.2022 г., стр. 51).

Като се има предвид, че дерогацията е ограничена във времето и е ограничена до доставки на стоки и услуги за публичния сектор, за контролираните от държавата дружества и за дружествата, допуснати до търговия на фондовата борса (за последните тя се прилага само до 1 юли 2025 г.), обхватът е насочен към конкретни сектори, които създават значителни проблеми във връзка с отклонението от данъчно облагане. Поради това специалната мярка е пропорционална на поставената цел, а именно борба с отклонението от данъчно облагане.

- **Избор на инструмент**

Предложеният инструмент е решение за изпълнение на Съвета.

Съгласно член 395 от Директивата за ДДС дерогация от общите правила за ДДС е възможна единствено след разрешение на Съвета, действащ с единодушие по предложение на Комисията. Решението за изпълнение на Съвета е най-подходящият инструмент, тъй като негов адресат може да бъде отделна държава членка.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Не беше проведена консултация със заинтересованите страни. Настоящото предложение се основава на искане, отправено от Италия, и се отнася само до тази конкретна държава членка.

- **Оценка на въздействието**

Не беше извършена оценка на въздействието, тъй като не се очаква предложението да доведе до значителни икономически, екологични или социални въздействия.

Целта на предложението за решение за изпълнение на Съвета е да се удължи прилагането на дерогацията от членове 206 и 226 от Директивата за ДДС за доставките за органите на публичната власт, дружества, контролирани от централни и местни органи на публичната власт, както и за списък от около 40 дружества, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата. Като се налага изискването дължимият ДДС да се плаща по отделна банкова сметка на данъчната администрация, основната цел на предложението за решение за изпълнение на Съвета е борбата с отклонението от данъчно облагане под формата на неплащане на ДДС от страна на доставчиците на посочените субекти. Действащата понастоящем мярка, прилагана от Италия, се оказва ефективен инструмент за тази цел.

Според данните, предоставени от Италия, прилагането на мярката води до увеличаване на плащанията с около 4,6 милиарда евро годишно. Тази сума е изчислена от *Agenzia delle Entrate*, която е отчела, че за доставчиците на *Pubblica Amministrazione* (РА), за същите сделки, сумата на действително платения по-нисък ДДС за изходящи ресурси след въвеждането на механизма за разделно плащане, без увеличението на компенсациите и възстановяванията, е по-малка от плащанията, извършени от РА във връзка със същите сделки. В допълнителния анализ, направен от Италия, се стига до заключението, че този ефект е останал стабилен през всички години, през които мярката е била приложена с пълния си обхват. Италия се опасява, че премахването на мярката би могло да доведе до загуба на приходи от същия размер в момент, когато тя все още трябва да се справя със значително неизпълнение на потенциалните приходи от ДДС.

Друг резултат, който следва да бъде взет предвид, е че доставчиците по тази система не получават ДДС от своите клиенти. Поради това те по-често ще трябва да искат ефективно възстановяване на ДДС, в случай че не могат да приспаднат този ДДС от други данъчни задължения в Италия. С цел да се избегне неблагоприятното въздействие върху тези данъчно задължени лица, още повече ако доставчиците не са установени в Италия, е от основно значение процедурата по възстановяване на ДДС да функционира правилно и без забавяния. Според Италия средното време за обработка на възстановяванията до голяма степен съответства на тримесечния срок, определен от националното законодателство⁹. В допълнение, тези срокове за обработка се съкращават за дружествата, които попадат в приложното поле на механизма за разделно плащане благодарение на приоритетното обработване на исканията. Освен това въвеждането на електронно фактуриране улесни цялостното обработване на исканията, като допринесе за общото намаляване на времето, необходимо за обработване на исканията за възстановяване. Според данните, предоставени от Италия, средното време за обработка на възстановяванията през 2021 г. е било 68 дни, докато в исканията в рамките на разделното плащане средната продължителност е 63 дни.

- **Основни права**

Предложението няма никакво отражение върху защитата на основните права.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Мярката няма да има отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.

⁹

Член 38а от Президентски указ № 633 от 26 октомври 1972 г.

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 по отношение на срока на разрешението и обхвата на специалната мярка за дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, предприета от Италия

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност¹, и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) С Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1401² на Съвета на Италия беше дадено разрешение до 31 декември 2017 г. да изисква данъкът върху добавената стойност (ДДС), дължим за доставките за органите на публична власт, да се плаща от тези органи по отделна блокирана банкова сметка на данъчните органи („специалната мярка“). Специалната мярка представляваше дерогация от членове 206 и 226 от Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за плащане на ДДС и за фактуриране.
- (2) С Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784³ на Съвета на Италия беше разрешено да прилага специалната мярка до 30 юни 2020 г. и нейният обхват беше разширен, като в него бяха включени доставките за определени дружества, контролирани от централни и местни органи на публична власт, както и за дружествата, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на борсата, включени в индекса Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa („FTSE MIB“). Впоследствие с Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1105⁴ на Съвета срокът на действие на това разрешение беше удължен до 30 юни 2023 г.
- (3) С писмо, заведено в Комисията на 26 септември 2022 г., Италия поиска срокът на разрешението да бъде удължен до 31 декември 2026 г. С писмо, заведено в Комисията на 8 май 2023 г., Италия поиска обхватът на специалната мярка да бъде ограничен, считано от 1 юли 2025 г., до доставките на стоки и услуги за публичните органи и някои дружества, контролирани от публични органи.
- (4) С писмо от 11 май 2023 г. Комисията информира останалите държави членки за искането, отправено от Италия. С писмо от 12 май 2023 г. Комисията уведоми

¹ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

² ОВ L 217, 18.8.2015 г., стр. 7—8.

³ ОВ L 118, 6.5.2017 г., стр. 17.

⁴ ОВ L 242, 28.7.2020 г., стр. 4.

Италия, че разполага с пълната информация, необходима за разглеждане на искането.

- (5) Специалната мярка е част от пакет от мерки, въведени от Италия за борба с данъчните измами и отклонението от данъчно облагане. Този пакет от мерки, включително задължение за електронно фактуриране, разрешено с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593⁵ на Съвета, заменя други мерки за контрол и дава възможност на данъчните органи на Италия да извършват кръстосана проверка на различните операции, декларирани от операторите, и да наблюдават техните плащания на ДДС.
- (6) Италия смята, че в контекста на пакета от приложените мерки задължителното електронно фактуриране свежда до три месеца времето, необходимо на данъчната администрация да установи наличието на евентуален случай на данъчна измама и отклонение от данъчно облагане. Италия обаче също така смята, че при липсата на механизма за разделно плащане, въведен със специалната мярка, събирането на вземания от лицата, извършващи данъчни измами или отклонение от данъчно облагане, след извършването на кръстосаната проверка може да се окаже невъзможно, ако те са неплатежоспособни. Поради това механизмът за разделно плащане, като *предварителна* мярка, се оказва високоефективен и допълващ задължителното електронно фактуриране като *последваща* мярка.
- (7) Италия многократно се ангажира да не иска подновяване на специалната мярка, позволяваща прилагането на механизма за разделно плащане, след като пакетът от мерки, който Италия възнамерява да приложи, бъде изцяло изпълнен. Все пак Италия смята, че предвид ефективността на специалната мярка и нейното взаимодействие с други приложени мерки, по-специално задължението за електронно фактуриране, специалната мярка следва да бъде разширена, за да се избегне забавяне на усилията за намаляване на неизпълнението на потенциалните приходи от ДДС в Италия. Въпреки това, за да изпълни ангажимента си за постепенно премахване на специалната мярка, Италия измени искането си да изключи от обхвата на специалната мярка, считано от 1 юли 2025 г., доставките на стоки и услуги за дружествата, допуснати до борсова търговия, които са включени в индекса Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa („FTSE MIB“). Този срок ще позволи на данъчно задължените лица, засегнати от ограничаването на обхвата на специалната мярка, да направят подходящи оперативни корекции, а италианските данъчни органи да наблюдават ефективността на специалната мярка и да оценяват по подходящ начин възможните алтернативни мерки.
- (8) Една от последиците от тази специална мярка е, че доставчиците като данъчно задължени лица не могат да приспадат платения за входящи ресурси ДДС от получения за извършените от тях доставки ДДС. Възможно е такива доставчици да се окажат в постоянна кредитна позиция и да се наложи да поискат ефективно възстановяване на платения за входящи ресурси ДДС от страна на данъчната администрация. Според представената от Италия информация, данъчно задължените лица, които извършват сделки, предмет на схемата за разделно

⁵ Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета от 16 април 2018 година за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 99, 19.4.2018 г., стр. 14—15).

плащане, имат право да получават приоритетно плащането на съответните кредити по ДДС, в рамките на кредита, произтичащ от такива сделки. Тази практика предполага, че исканията за възстановяване във връзка с механизма за разделно плащане се обработват с приоритет както по време на предварителното проучване, така и по време на изплащането на дължимите суми от неприоритетните възстановявания.

- (9) Исканата дерогация следва да бъде ограничена във времето, за да може да се прецени дали специалната мярка е подходяща и ефективна. Поради това следва разрешението да бъде удължено до 30 юни 2026 г., което би предоставило достатъчно време, за да се извърши пълна оценка на ефективността на приложените от Италия мерки с цел намаляване на отклонението от данъчно облагане в съответните сектори.
- (10) За да се гарантира необходимото проследяване в рамките на исканата дерогация, и по-специално, за да се оцени въздействието върху възстановяването на ДДС на попадащите в обхвата на същата дерогация данъчно задължени лица, от Италия следва да се изиска да представи на Комисията доклад до септември 2024 г. относно цялостното положение, свързано с възстановяването на ДДС на данъчно задължените лица, и по-специално относно средната продължителност на необходимия за това възстановяване срок, както и относно ефективността на специалната мярка и всякакви други въведени от Италия мерки с цел намаляване на отклонението от данъчно облагане в засегнатите сектори. Посоченият доклад следва да включва списък на различните приложени мерки заедно с датата на влизането им в сила.
- (11) Специалната мярка е пропорционална на поставените цели, тъй като е ограничена във времето и се прилага само за секторите, които създават значителни проблеми по отношение на отклонението от данъчно облагане. Освен това специалната мярка не създава риск от прехвърляне на случаите на отклонение от данъчно облагане към други сектори или други държави членки.
- (12) Специалната мярка няма да има отрицателно отражение върху общия размер на данъчните приходи, събирани на етапа на крайното потребление, нито върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.
- (13) Поради това Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение за изпълнение (ЕС) 2017/784 на Съвета се изменя, както следва:

- 1) В член 1 се заличава третото тире;
- 2) В член 3, втора алинея датата „30 септември 2021 г.“ се заменя с датата „30 септември 2024 г.“;
- 3) В член 5 датата „30 юни 2023 г.“ се заменя с датата „30 юни 2026 г.“.

Член 2

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му.

Член 1, точка 1 обаче се прилага от 1 юли 2025 г.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*